

благодѣтель, кой-то, безъ да наскрѣби, помогнѣлъ на тоя почтенъ сиромыхъ.

Отъ само себе ся проумѣва, че има и хора за жялене и достойни да имъ ся помогне; такыва сѣ на пр. прѣтарѣлы хора, кои-то си нѣмѣтъ нидѣ никого, или недѣгавы и болнавы, кои-то съ работѣ-тѣ си не могѣтъ да ся исхранятъ. Что-то ся е случило днесъ одному, утрѣ може да дойде и намъ на главѣ; ные много пѣти сами си правимъ честь-тѣ, нѣ всякога тя не е на наши рѣдѣ. Колчимъ си помыслимъ това, у насъ ся събужда благородно чюество за милость и жялене, чюество, по кое-то ные ся броимъ братія и еднаквы прѣдъ Божій сѣдѣ.

3. Третій рядъ хора пакостливы на общество-то сѣ *играче-ти на слукѣ* (кумарджии-ти), кои-то играѣтъ на пары не за да си поотдѣхнѣтъ и поотпочинѣтъ, а за да ся оголятъ единъ другиго; играта на пары тѣмъ станѣла като нѣкой занаятъ и поминѣкъ. Кумарджии-ти присвояватъ чюждѣ имотъ безъ да сѣ го отмѣнили съ свой трудъ и безъ да сѣ го изработили, освѣнъ само дѣто залагатъ на слукѣ и свое-то та го распелѣватъ наспротивъ както ся обръне и мѣни слуката. Тука не спомянуваме тяжкы-ты неволи, кои-то може да сполѣтятъ кѣщѣ-тѣ на единъ кумарджия та да си тегли тя черно-то тягло доклѣ той си прѣска имане-то.

Между кумарджии-ты ся броятъ и *играче-ти на лотаріи* — пиянкодѣии-ти — отъ кои-то има нѣкой толкова занесены, что-то какво-то припечялятъ отъ работѣ залагатъ го и то съ тврдѣ малкѣ надѣждицѣ, че ще имъ ся повръне. Тука при лошѣ-тѣ и пагубнѣ-тѣ страсть ся придружява и лудость да